

lig til at drage sammenligning mellem frivilligt salg og afståelse ved ekspropriation. Denne sammenligning forekommer mindre rimelig, da sigtet med at udrede en erstatning ved fuldstændig afståelse af en ejendom må være, at den ekspropriationsramte skal have mulighed for at købe en tilsvarende ejendom. På grund af reglerne om erlæggelse af særlig indkomstskat af ekspropriationserstatninger forringes den ekspropriationsramtes muligheder for at erhverve en tilsvarende ejendom. Landsforbundet ville derfor finde det rimeligt, om man indførte en lovregel om, at generhvervelse inden for et nærmere angivet tidsrum bevirker, at beregningen af særlig indkomstskat bortfalder. Det forekommer urimeligt, at en ejer, der tvinges til at skifte bolig eller erhvervssted, skal betale en særlig indkomstskat, der forringer hans muligheder for at erhverve en tilsvarende ejendom. Det erkendes, at tilsvarende argumenter kan anføres imod beskatning ved frivilligt salg, men også ved frivilligt salg burde der være adgang til genskaffelse uden beskatning. I modsat fald vil skatten hæmme den naturlige omsætning af fast ejendom.

Med hensyn til *ulempeerstatninger* ved ekspropriation forekommer en beskatning

endnu mere uheldig. Ulempeerstatningerne er alene udtryk for, at en ejendom forringes f.eks. på grund af, at trafikken nu kommer meget nærmere på en ejendom end tidligere. At beskatte en erstatning for en sådan værdinedgang fører til overvejelser af, om grundlovens bestemmelse om ydelse af fuld erstatning overholdes. Der foreligger f.eks. adskillige tilfælde, hvor man eksproprierer mindre dele af en fast ejendom af hensyn til anbringelse af fodgængerbroer eller andre trafik anlæg. I disse tilfælde er arealerstatningen beskeden, men erstatningen for ulemper som følge af, at fodgængertrafikken får uhindret indblik i ejerens privatliv, bør være ret betydelig. Såfremt sådanne erstatninger beskattes, burde erstatningen udmåles så meget højere, så ejeren virkelig får godtgørelse for de ulemper, der påføres ham. Hvis det offentlige inddrager en del af ulempeerstatningen som særlig indkomstskat, vil det være at føje spot til skade og helt ude af trit med den teoretiske begrundelse for en skat på værditilvækst. I disse tilfælde er der ikke tale om værdiforøgelse; tværtimod er det en forringelse af ejendommen, der erstattes. Borgerne vil ikke kunne forstå en regel om, at en del af erstatningen skal betales som særlig indkomstskat.

Med venlig hilsen

GRUNDEJERNES LANDSFORBUND

E. Udsen,
formand.

Aage Thomsen,
direktør.

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg.